

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/17/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1222201440
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Jahnová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1222201440.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Jahnovej a členiek senátu JUDr. Michaely Královej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej v právnej veci žalobcu: Rozhlas a televízia Slovenska, so sídlom Mlynská dolina, Bratislava, IČO: 47 232 480, proti žalovanej: A. B., K. XX.X.XXXX, I. O. X. XX, O., o zaplatenie 592,36 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II, č. k. 9C/13/2022-49 zo dňa 11.10.2022, takto

rozhodol:

I: Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava II, č. k. 9C/13/2022-49 zo dňa 11.10.2022 p o t v r d z u j e.

II: Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej aj súd prvej inštancie) rozsudkom č. k. 9C/13/2022-49 zo dňa 11.10.2022 výrokom I zastavil konanie o zaplatenie istiny 426,88 eur, výrokom II uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 148,48 eur, pokutu 17 eur, poštové sadzby spojené s vymáhaním 1,85 eur, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom III žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že žalobca v období od 03/2019 do 10/2021 poskytoval žalovanej služby verejnosti v oblasti rozhlasového a televízneho vysielania. Žalovaná za toto obdobie cenu služieb verejnosti, spolu vo výške 148,48 eur, pokutu vo výške 17,- eur ako aj poštovný poplatok 1,85 eur spojený so zaslaním výzvy na plnenie zo dňa 7.10.2021 nezaplatila.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 2 ods. 1 zákona č. 532/2010 Z. z. o Rozhlase a televízii Slovenska (ďalej aj RTVS), § 1, § 2, § 3 písm. a), § 4 ods. 1, § 5 ods. 1, písm. c), § 5 ods. 2, § 6 ods.5, písm. a), § 7 ods. 2, § 9 ods. 7, písm. b), § 10 ods. 4, písm. a), ods. 5 zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a dospel k záveru, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu dôvodná. Dlh žalovanej pozostáva z nedoplatku predpísaných úhrad za obdobie od 1.3.2019 do 1.10.2021 vo výške 148,48 eur, poštového poplatku 1,85 eur a nezaplatenej pokuty vo výške 17,- eur, ktorá žalobcovi patrí z dôvodu, že úhrady za služby verejnosti poskytované RTVS žalovaná nezaplatila do 30 dní odo dňa doručenia výzvy na plnenie. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobca v súlade s § 10 ods. 2 zák. č. 340/2012 Z. z. písomne vyzval žalovanú listom zo dňa 7.10.2021 na zaplatenie nedoplatku úhrad za služby verejnosti poskytované RTVS. Žalovaná nedoplatok podľa výzvy žalobcu v požadovanej lehote neuhradila. Žalobca preto žalovanej podľa § 10 ods. 4 písm. a) zák. č. 340/2012 Z. z. vyúčtoval i úhradu poštovej sadzby vo výške 1,85 eur za písomnú výzvu. Tieto skutočnosti mal súd prvej inštancie preukázané predloženými listinnými dôkazmi. K námietke žalovanej, že nie je vlastníčkou televízie ani rozhlasu a že od roku 2009 poberá sociálne dávky uviedol,

že úhradu sú platitelia povinní žalobcovi platiť bez ohľadu na to, či využívajú jeho služby alebo nie, resp. či vlastní televízny alebo rozhlasový prijímač alebo nie. V zmysle § 3 písm. a) zákona o úhradách za služby verejnosti je totiž platiteľom úhrady fyzická osoba, ktorá je evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome a žalovaná ani nepopiera, že je odberateľkou elektriny. Žalovaná svoje tvrdenie, že je poberateľom sociálnej dávky v zmysle § 9 ods. 6 písm. d) zákona o úhradách za služby verejnosti žalobcovi neoznámila a nepreukázala, preto jej nárok na zníženie sadzby podľa § 6 ods. 3 písm. a) uvedeného zákona nemohol vzniknúť. Keďže žalovaná nezaplatila úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní od doručenia výzvy žalobcu, vznikla jej v zmysle § 10 ods. 3 zákona o úhradách za služby verejnosti povinnosť zaplatiť žalobcovi aj pokutu vo výške 17 eur.

4. Konanie v časti o zaplatenie istiny 426,88 eur súd prvej inštancie z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby zo strany žalobcu (písomným podaním doručeným súdu dňa 10.5.2022) postupom podľa § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj C S P) zastavil.

5. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalovanej ako v prevažnej miere úspešnej strane sporu trovy nevznikli, preto jej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

6. Žalovaná podala proti rozsudku odvolanie. Uviedla, že nevlastní televízor a preto nie je nič povinná platiť. Argumentuje, že zákon č. 340/2012 Z. z. je zmes nezmyslov a súdu prvej inštancie kladie otázku, či namietal protiprávnosť zákona. Tvrdí, že je nezmyselný záver, že je platiteľom elektrickej energie a teda spĺňa definíciu platiteľa. Súdu prvej inštancie vytyka, že jej neoznámil termín pojednávania, ktorého by sa zúčastnila a tvrdí, že žalobcovi riadne a včas oznámila, že jej nevznikla povinnosť platiť poplatky. Keďže nevyužíva služby verejnosti nemohla porušiť ani povinnosti za tieto platiť. Domáha sa toho, aby súd uznal, že štát v zastúpení žalobcom nemá právo vyberať poplatky za televíziu a rozhlas od ľudí, ktorí televízor a rozhlas nemajú, aj napriek tomu, že to má ošetrené zákonom, je to nezákonné a štát sa nesmie chovať ako vydierač.

7. Žalobca sa vo vyjadrení k odvolaniu stotožnil so závermi súdu prvej inštancie prednesenými v predmetnom rozsudku.

8. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nie je možné vyhovieť.

9. Rozhlas a televízia Slovenska je verejnoprávna inštitúcia zriadená zákonom č. 532/2010 Z. z.. Predmetom sporu je zaplatenie úhrady za služby verejnosti poskytované RTVS v oblasti rozhlasového a televízneho vysielania, tzv. koncesionárske poplatky, ako zdroja financovania verejnoprávneho rozhlasového a televízneho vysielania, ktorých právny základ a výšku upravuje zákon č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska v znení k rozhodnému obdobiu vzniku dlhu žalovanej. Koncesionársky poplatok je považovaný za osobitný príspevok na finančné zabezpečenie plnenia zákonom stanovených povinností a úloh žalobcu ohľadom poskytovania verejnej služby. Koncesionárske poplatky nie sú platbou za ponuku programov ani za ich užívanie, teda za sledovanie určitých programov, ale platbou, ktorá sa vzťahuje na každého, kto je odberateľom elektriny. Fyzická osoba i právnická osoba platí za vysielanie formou koncesionárskych poplatkov. Prostredníctvom koncesionárskeho poplatku fyzická osoba (aj právnická osoba) financuje verejnú službu, ktorá jej je poskytovaná ako občanovi. Sadzba koncesionárskeho poplatku nie je určená náhodne. Ide o sumu vyjadrujúcu podiel skutočných nákladov nevyhnutných na dodržiavanie programových záväzkov verejnoprávneho vysielateľa (žalobcu), ktorý zo zákona poskytuje službu verejnosti tvorbou a šírením rozhlasových a televíznych programov na celom území Slovenskej republiky. Táto verejná služba je charakteristická tým, že je univerzálne určená verejnosti a je financovaná verejnosťou. Fyzická osoba úhradou koncesionárskych poplatkov platí verejnú službu.

10. Každá fyzická osoba, ktorá je evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome (t. j. platiteľ úhrady), je povinná platiť žalobcovi ako vyberateľovi a príjemcovi úhrady za služby verejnosti poskytované žalobcom v oblasti rozhlasového a televízneho vysielania, a to v sume 4,64 eura za každý aj začatý kalendárny mesiac, a táto povinnosť platiť úhradu vzniká od prvého dňa

kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom sa osoba stala platiteľom, a zaniká posledný deň kalendárneho mesiaca, v ktorom osoba prestala byť platiteľom (§ 3 písm. a). § 6 ods. 1, § 7 Zákona č. 340/2012 Z. z.). Platenie úhrady za služby verejnosti poskytované žalobcom sa neviaže ani na pobyt platiteľa úhrady na adrese odberného miesta elektriny, ani na vlastníctvo rozhlasového alebo televízneho prijímača a pre vznik povinnosti platiť úhrady za služby verejnosti poskytované žalobcom nie je podstatné ani to, či platiteľ úhrady tieto služby skutočne využíva, t. j. vznik povinnosti platiť úhrady za služby verejnosti poskytované žalobcom sa viaže len na evidenciu v zozname odberateľov elektriny a nie na bezprostredné poskytovanie a využívanie služieb. Predmetná povinnosť mu vyplýva priamo zo zákona v spojení so skutočnosťou, že sa fyzická osoba stane odberateľom elektriny.

11. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu konštatuje, že v prejednávanej veci súd prvej inštancie vykonal všetko dokazovanie, ktoré bolo potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností významných pre posúdenie dôvodnosti podanej žaloby, zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 191 CSP dospel k správnym skutkovým záverom a na ich základe následne vyvodil aj správny právny záver, keď 11a prejednaný prípad použil príslušné ustanovenia zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení do 1.7.2023 a správne ustálil, že žaloba žalobcu je dôvodná, keď bolo preukázané, že povinnosťou žalovanej bolo zaplatiť koncesionársky poplatok vo výške 148,48 eur za obdobie od mesiaca marec 2019 do októbra 2021, pretože je fyzickou osobou, ktorá je evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste vrátane pokuty vo výške 17.- eur, pretože bola žalobcom vyzvaná listom zo dňa 7.10.2021, ktorý jej bol doručený dňa 2.11.2021 (č. 1. spisu 7) na zaplatenie nedoplatku na koncesionárskom, poplatku.

12. Pokiaľ žalovaná namietala, že bola poberateľkou sociálnych dávok a preto bola oslobodená od platenia koncesionárskych poplatkov, súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že žalovaná nepreukázala, že žalobcovi oznámila, respektíve zaslala doklady, ktoré by odôvodňovali jej oslobodenie od platenia koncesionárskych poplatkov, preto jej obrana v spore v zmysle § 5 odsek 2 zákona č. 340/2012 z. z. nemohla byť úspešná. Nedôvodná je aj námietka žalovanej, že sa v spore nemohla brániť aj prostredníctvom účasti na pojednávaní, ktorého termín konania jej nemal byť súdom prvej inštancie oznámený. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že predvolanie na pojednávanie nariadené na deň 11.10.2022 vrátane poučenia strany v spore o jej procesných právach a povinnostiach jej súd prvej inštancie doručoval v zmysle § 106 ods. 1 písm. a) CSP na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky na T. X. XXXX/XX, B. O., ktorú adresu ako svoje bydlisko označila žalovaná aj v odpore proti platobnému rozkazu vydanému v tejto veci. Súd prvej inštancie predvolanie doručoval poštovým orgánom hybridne s tým, že správa nebola listinná doručená z dôvodu, že adresát (žalovaná) si zásielku neprevzal v odbernej lehote. Keďže poštový podnik už v prípade nedoručenia takejto zásielky (neznámy pobyt, neprevzatie zásielky v úložnej dobe) nedoručenú zásielku súdu nevracia, ale ju skartuje, pre účely fikcie podľa § 111 ods. 3 CSP sa za deň vrátenia poštovej zásielky odosielateľovi považuje deň doručenia informácie o výsledku doručovania, ktorú dostáva súd elektronicky do svojej elektronickej aplikácie. V danom prípade bolo teda predvolanie žalovanej doručené na základe fikcie podľa § 111 ods. 3 CSP dňa 22.8.2022 a súd prvej inštancie mal splnené podmienky pre vykonanie pojednávania dňa 11.10.2022. Pokiaľ žalovaná súdu prvej inštancie vytýka, že nenamietal protiprávnosť zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska odvolací súd poukazuje na to, že súdy nemajú povinnosť hodnotiť právnu úpravu podľa predstáv subjektu sporu.

13. S poukazom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, tento stav aj správne právne posúdil a preto napadnutý rozsudok postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

14. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 odsek 1 v spojení s § 262 odsek 1 CSP. Plne úspešnému žalobcovi náhradu trov nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli. Ak strane podľa obsahu spisu žiadne trovy nevznikli, je v súlade s článkom 17 základných zásad Civilného sporového poriadku, ktorý upravuje procesnú ekonomiu súdneho konania, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7Cdo/14/2018).

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- a) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- b) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- c) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- d) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- e) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v do volacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).